

IDROTTSFRONTEN

Kalle Lindberg utan konkurrens.

Sven Westman tvåa i matt tävling. Frösön slog ÖSK i lagtävlingen. Torsten Falk, Hackås, vann kl. II.

KALLE LINDBERG, ÖSK, i särklass på 5 mil.

Kalle Lindberg jubilerar i år — och gör det med besked. Den tystlåtna träningsviken — »Sveriges mest svårintervjuade idrottsman» — inledde sin 15:e säsong som tävlingsåskare med att i uppvisningsstil vinna sitt 16:de distriktsmästerskap. Och på 15 km. tog den nya »Håsjökometen» Arne Sahlin hem spelet i en ovanligt matt junioruppgrörelse. Det var smått om överraskningar första DM-dagen. Den största bestods av publiken, som infunnit sig till ett antal av 1,500. Men så var det ju också säsongspremiär för Östersund. Annars var dagen ganska matt. 5-milen hör just inte till de »stora» tävlingarna i distriktet.

DET BLEV INTE det gnistrande före löparna dröme om på lördagsnatten. Termometern steg och steg och fram på dagen var tövärdet i full gång. Så väst svåra borde alltså inte vallningsbekymren ha varit. Valet stod väl praktiskt taget mellan tölklister och skarsmorgning och på bägge tog man sig fram. Inte desto mindre var det åtskilligt nervöst före starten och det var de som kommo efter i starten både två och tre minuter genom att de måste valla om.

KL. 9 ÅR ANNARS en idealisk starttid, inte minst ur publiksynpunkt, vilket de täta åskådardelen vittnade om. Finessen med att låta löparna starta en och en, med en minuta mellanrum när antalet är så stort förstär vi oss däremot icke riktigt på. Nu blevo de som hade höga startnummer onödigt mycket handikapade. Direkt fel var det ju att låta de efteranmälda starta först. Månfallet bland löparna var inte så stort som man hade anledning befara och rekordet från Sveig i följ stod sig gott. Tio skolked av 57 anmälda är ju inte så farligt.

LÖJTNANT LUNDHOLM kan skidterrängen kring staden på sina fem fingrar och de knixar som undgå honom är inte många. Nu hade han fått till stånd en 5-milsbana, som fyllde alla rimliga anspråk, och juniorbanan tycktes också vinna allmänt bifall. Ingen av dem var väl direkt svår utan var där lagom kuperad, att alla kategorier löpare kunna känna sig nöjda. De värsta passagerarna funnos å Halåsenberget och i utförslöpan där sattes det minst 45 rovor. Och det räcker när det är 47 deltagare. Telefonkontroller hade man vid Halåsen, 16½ km., Kånkbacken 25 km. och Kånkbacken 44 km.

DET VAR SOM SAGT en given fördel att starta i början. Spåret var då ännu relativt hårt och föret lätt. Lennart Lindberg, som i egenskap av efteranmäld gått ut först, hade det alltså ganska trivsamt trots att han fick åka solo hela loppet. Rapporterna från Halåsen bjödo inte på några sensationer. Att Svård, som hade skarsmorgning under laggarna, hade bästa tiden var inte mer än väntat och att Elias Nilsson höll sig väl framme var också i sin ordning. Rapporten löd annars:

N. Svård, Frösön,	1,11,40
K. Lindberg, ÖSK,	1,11,45
E. Nilsson, ÖSK,	1,12,05
S. Westman, Frösön,	1,12,13
S. Kjellsson, Frösön,	1,12,15
M. Jonasson, Hotagen,	1,12,55
E. Svensson, Ytterhogdal,	1,14,15
E. Glantz, Hammerdal,	1,14,50
H. Svedberg, Alsen,	1,14,50
V. Panther, Alsen,	1,15,45
N. Höglund, Vemdalen,	1,15,45
A. Jonsson, Ytterhogdal,	1,16,10
T. Falk, Hackås,	1,16,30
J. Öberg, Trångsviken,	1,16,30
E. Andersson, Stugun,	1,17,30

FRAN HALÅSEN till Kånkbacken var det 8½ km. och här skedd det en del omkastningar. Tråkigt hade det varit annars. Svård hade saktat av något på farten och Kalle Lindberg hade tagit ledningen. Sven Westman, som ju är pålitligheten själv i alla väder, hade gått upp till andra plats, tydligen fast beslutat att visa herr amatörlöpare vem de stungit hade när de inte höllo en slant på honom. Långrotningen hade inte börjat ännu utan fältet höll förvänsbart väl ihop. Mellan förste och femtonde man skilde sålunda inte mer än 9 minuter.

Kontrolltiderna efter 25 km. voro:

K. Lindberg,	1,54,30
S. Westman,	1,55,12
E. Nilsson,	1,56,10
N. Svård,	1,57,10
M. Jonasson,	1,58,41
S. Kjellsson,	1,58,52
L. Lindberg,	1,59,50
V. Panther,	2,00,20
E. Svensson,	2,01,15
T. Falk,	2,02,12
E. Glantz,	2,02,20
J. Öberg,	2,02,33
H. Svedberg,	2,02,45
N. Höglund,	2,03,10
G. Olsson,	2,04,25

ÄN SÅ LÅNGE var det hela ganska intressant, inte minst därför att lagtävlingen mellan ÖSK och Frösön artade sig till att bli något alldeles extra. Publikleden på kaserngården hade tätnat och som alltid ginga diskussionens vågor höga om löparnes och lagens chanser. Lennart Lindberg var den förste som avverkade 3-milsringan. Han gjorde sitt livs första femmilslöpp och man var givetvis nyfiken på om han skulle gå banan ut och nå en hygglig placering. Den gode Lennart, som väl är det finaste löparämne vi fått upp i distriktet på senaste år (jämte »Håsjö»), har haft idel motgångar i vinter och man hoppades innerligt att han skulle lyckas. Hans tid vid varningen var inte så dålig och det borde åtminstone kunna bli en hygglig placering i klass II. Ordningföljden mellan Kalle Lindberg, Westman, Elias och Svård var oförändrad efter 3 mil. Kalle Lindberg åkte på ett par gamla löpskidor av bok från Jonssons, som man hämtat ned från vinden, och det var tydligen susen en dag som denna. Att Kalle skulle ta hem årets första DM-tecken åt ÖSK, var det ingen som tvivlade på. Svård var ju ur räkning, och Sven Westman vägrade man nog inte tro på riktigt trots att han brukar vara stark mot slutet. För Elias Nilsson började föret på att bli i tyngsta laget.

ANNARS VAR DET INTE så värst mycket som piggade upp publiken. Våra femmilare, med undantag för Lindberg, är inte av svensk elitklass precis. Det förefaller som om självförtroendet skulle saknas och tävlingsinstan är det nog också så och så med. På se om inte distriktsförbundet blir tvungen att föranstalta en någon extra 5-milstävling under säsongen... Brunflo t. ex. borde kunna ta sig en funderare på saken. Ett lopp på 4 å 5 mil före DM vore nog inte så dumt.

De bästa vardtiderna noterades för:

K. Lindberg,	2,22,23
S. Westman,	2,23,06
E. Nilsson,	2,25,23
N. Svård,	2,25,38
L. Lindberg,	2,29,16
M. Jonasson,	2,29,26
V. Panther,	2,29,59
T. Falk,	2,30,54
S. Kjellsson,	2,30,58
E. Svensson,	2,31,47
N. Höglund,	2,32,48
E. Andersson,	2,33,39
J. Öberg,	2,34,08
G. Olsson,	2,34,15
E. Glantz,	2,35,04

JAKTEN GICK VIDARE... Bara 2 mil kvar... Och snart borde det komma rapporter från Kånkbacken. Och det kom! Kalle Lindberg hade

SVEN WESTMAN, Frösön, tvåa.

gjort det definitiva rycket och var i ett huj nära 5 minuter före pigge Sven Westman. Lennart hade börjat tröttna, men så mycket piggar voro tydligen Torsten Falk från Hackås och Panther från Alsen, som riktigt stormade fram. Starke Manfred Jonasson från Hotagen däremot hade plötsligt slocknat och åkte tillbaka från 6:e till 13:e plats.

Vid denna kontroll, den sista och 6 km. från målet, var ställningen:

K. Lindberg,	3,18,00
S. Westman,	3,22,45
E. Nilsson,	3,24,32
V. Panther,	3,28,55
T. Falk,	3,30,55
S. Kjellsson,	3,32,45
L. Lindberg,	3,32,55
E. Svensson,	3,34,00
G. Olsson,	3,36,10
E. Andersson,	3,36,32
N. Höglund,	3,37,00
M. Jonasson,	3,37,03
A. Nilsson,	3,38,40
H. Svedberg,	3,40,09

SAKEN VAR KLAR: Kalle Lindberg var det ingenting att göra åt. Han stod i särklass. Men vem skulle ta lagpriset? Frösön var jänmast, men Kalle Lindbergs stora försprång vägrade tungt i vägskalet. ÖSK saknade en tredje man — skulle det verkligen bli gamle Petrus — 46 år fylla — förumrat att vara med och ta hem lagmästerskapet åt »Klubben»? Det var frågor som surrade medan ett ljumt värregn började sila ner. Lennart gick i mål och den stliga pojken möttes av hjärtligt meandere hurrarop. Elias Nilsson kom, men det var Kalle man väntade på. Jämtlands populära Kalle. Han kom i sin stronga stil, bejublade, hylad. Nästan lika populär var Petrus, lika sönderrivna i ansiktet som alltid, men nöjda än vanligt. Skall man tala om prestation denna dag, så hade Petrus utfört den.

Sedan var det bara lagstriden. Man visste att Frösön hade hela 7 minuter tillgodo på ÖSK vid kontrollen i Kånkbacken efter 24 km., men man visste också att ÖSK ledde vid samma kontroll på andra varvet, men så knappt som med 25 sek. Men »noch ist Polen nicht verloren», tänkte Stenström. An har inte Kjellsson kommit... Han lät vänta på sig klövsvijojken, men när han kom hade dock Frösön vunnit lagmästerskapet, och de båda stridstupperna, ÖSK och Frösön hade tagit var sitt mästerskap. Att ingen av dem hade någon större anledning rosa marknad i juniortävlingen hör inte hit. (Frösön var dock bättre!) Det är en annan historia, som Kipling säger.

RESULTAT:

Klass I:

1. K. Lindberg, ÖSK,	3,46,30
2. S. Westman, Frösö IF,	3,53,24
3. E. Nilsson, ÖSK,	3,53,52
4. N. Svård, Frösö IF,	3,56,39
5. V. Panther, Alsens IF,	3,59,32
6. S. Kjellsson, Frösö IF,	4,04,33
7. N. Höglund, Vemdals IF,	4,09,00
8. M. Jonasson, Hotag. IF,	4,17,09

Klass II:

1. T. Falk, Hackås IF,	3,59,48
2. E. Lindberg, Hammerdal,	4,04,05
3. E. Svensson Yt.-hog. HK,	4,04,55
4. E. Andersson, Stuguns SK,	4,07,11
5. G. Olsson, Stuguns SK,	4,09,03
6. A. Nilsson, Offerdals IF,	4,09,36
7. H. Svedberg, Alsens IF,	4,12,55
8. A. Näsén, Stuguns SK,	4,19,23
9. J. Öberg, Trångsvikens IF,	4,19,50
10. O. Pettersson, Rissna SK,	4,20,09
11. E. Glantz, Hammerd. IF,	4,20,44
12. G. Hjortling, Sundsö IF,	4,21,02
13. E. Olsson, Offerdals IF,	4,23,09
14. V. Svård, Frösö IF,	4,32,33
15. H. Jonasson, Hotag. SK,	4,46,28
16. N. Nilsson, ÖSK,	4,46,30

Särklass:

1. P. Eriksson, ÖSK,	4,15,09
2. H. Baudin, Hammerd. IF,	4,16,23
3. P. O. Sten, Ytterhogd. IF,	4,47,57
4. P. Jönsson, Brunflo IF,	4,53,07

En lappojke juniorloppets överraskning.

Arne Sahlin, Håsjö, slog Härdin, Lillhärdal.

A. 4 tog lagpriset.

Juniortävlingen gick ungefär efter de uppjordade ritningarna. Arne Sahlin svarade för att namnet Håsjö var i var mans mun trots att »Kometen» själv inte var med denna dag. Men Sahlin fick utkämpa en hård strid med den lille satte härjedalingen Härdin, som tydligen är ett energiknippe av första ordningen. Tävlingsens överraskning var lappojken O. Andersson från Offerdal, som ingen hört talas om tidigare. Liksom Lorentz Fjällberg på sin tid slog han igenom i sin första stortävling.

Juniortoppet blev som man befart ganska matt. Det var inte den vanliga fräsen på pojkar och man förväntade sig över hur lilla en hel del äkte. Flera av dem tycktes alldeles sakna balans i det svåra väglaget. Bäst åkte nog Härdin och hade inte Sahlin haft den extra stimulans som låg i att han hade lillhärdalingen två minuter före sig i spåret, vet man inte hur det gått. Nu fick emellertid den elegante häsjöpojken revansch för 10-sekundernederlaget i Sveig i följ. Offerdal belade tredje och femte plats, men saknade tredje man. I annat fall hade det inte varit tal om vart lagpriset gått. Nu vann A. 4, som alltid haft det bra ställt i fråga om juniorer, ganska överraskande före Norra Lit.

RESULTAT:

1. A. Sahlin, Håsjö SK,	1,12,44
2. A. Härdin, Lillhärdals IF,	1,13,10
3. O. Andersson, Offerd. IF,	1,14,34
4. H. Linde, Bispegårdens IF,	1,15,20
5. E. Nilsson, Offerdals IF,	1,15,32
6. H. Hemminsson, N:a Lit,	1,16,11
7. O. Jönsson, Lillhärd. IF,	1,17,15
8. L. Adolfsson, Brunflo IF,	1,17,51
9. J. Brande, A. 4:s IF,	1,17,59
10. J.M. Andersson, Ströms. IF,	1,18,53
11. S. Jakobsson, I. 5:s IF,	1,19,12
12. N. Ivarsson, Frösö IF,	1,19,48
13. E. S. Hjelm, Mårdsjöens IF,	1,19,50
14. N. Staftrén, Aspås IF,	1,19,54
15. G. Karlsson, Stuguns SK,	1,20,07
16. G. Olsson, Trångsvik. IF,	1,20,19
17. P. Georgsson, Yxkaftkäl,	1,21,05
18. N. Jakobsson, Hälj.Kvistsle IF,	1,21,22
19. J. Olsson, Ragunda IF,	1,22,38
20. R. Verne A. 4:s IF,	1,22,45
21. V. Magnusson, N:a Lit,	1,22,53
22. N. Agerberg, Frösö IF,	1,24,04
23. N. Karlsson, Kälarne IK,	1,24,06
24. G. Axelsson, Strömsund,	1,24,35
25. G. Edholm, Rissna IK,	1,24,58

Lag:

1. A. 4:s I.F.	4,07,10
2. Norra Lits IF.	4,07,12
3. Frösö IF.	4,11,32
4. I.F.K., Strömsund,	4,11,52
5. I. 5:s I.F.	4,29,10

Ett och annat.

Tron på ytterhogdalingarna Evert Svensson och Algot Jonsson visade sig inte alldeles oberättigad. Det är soga, utgångsläge, som ha Vasaloppet som säsongens slutmål. I år få de ett par kamrater med sig på 9-milstruppen, Hedberg och P.O. Sten, den senare visserligen oldboy, men oldboys är inte de sämsta i ett så långt lopp som skidränningen mellan Sälen och Mora. Publiken hade tydligen icke glömt de stronga härjedalingarna i följarets Vasalopp — att de hördt till publikföretarna var inte att misstaga sig på.

Erik Andersson, Stugun, borde kunna bli en god 5-milare — åtminstone efter jämtländsk måttstock — om han ginge in för uppgiften. Det samma gäller också Andreas Nilsson, Offerdal, som nu gjorde sitt första 5-milslopp. Han var inte det minsta tagen efter loppet.

Löparna måste tänka på att anmäla för tävlingsledningen när de bryta loppet. I annat fall försäkras vederbörande extra besvär och onödigt bekymmer.

Som vanligt äro en del persedlar tillvaratagna. De återfås på tävlingssekretarietet.

5. J. Frisk, Frösö IF,	4,54,00
6. J. Eriksson, Offerdals IF,	5,00,37

Lag:

1. Frösö IF,	11,54,36
2. O. S. K.	11,55,31
3. Stuguns SK,	12,35,37
4. Hammerdals IF,	12,41,12
5. Offerdals IF,	13,33,22

Jämtlandsspelens

5-milslopp vanns av Karl Lindberg på L.A. Jonssons skidor

Sveriges slalomelit åker på L.A. Jonssons slalomskidor av Kapten Rimfors modell

Det bästa är gott nog! Ak L.A. Jonssons skidor!

Karl Lindberg Elias Nilsson

L. A. JONSSONS SKIDFABRIKS A.-B. ÖSTERSUND. TEL. KONTORET 245. FABR.-ANK.

Juniormästerskapet

1920 O. Zetterström, ÖSK,	1,42,31
1921 Jonas Jonsson, ÖSK,	1,32,35
1922 Georg Johnsson, ÖSK,	1,29,23
1923 A. Pålsson, Hallen,	1,29,27
1924 Lor. Fjällberg, ÖSK,	1,27,48
1925 K. Lindberg, VJS,	1,38,49
1926 K. Lindberg,	1,09,47
1927 G. Dahlqvist, Håsjö,	1,26,00
1928 S. Strömberg, Frösön,	1,19,00
1929 J. Öberg, Trångsviken,	1,37,55
1930 M. Jonasson, Hotagen,	1,33,01
1931 Per Sundberg, Rissna,	1,16,16
1932 A. Nordlund, Handö,	1,04,10
1933 L. Lindberg, Trångsvik,	1,16,57
1934 L. Lindberg, Trångsvik,	1,16,05
1935 K. Sveldner, Klövsvjö,	1,21,03
1936 K. Sveldner, Klövsvjö och E. Glantz, Hammerdal,	1,03,50
1937 A. Härdin, Lillhärdal,	1,08,43
1938 A. Sahlin, Håsjö,	1,12,44

Till Jämtlandsspelens

ha ytterligare följande priser skänkts: Jämtlands Gille, Norrköpings Tricotfabrik, »Röda Sigillet», Stockholm.

Kungl. Jämtlands Fältjagarregementets paradmarsch varefter scouterna med sina facklor avtågade.

Spelens invigning.

En mer än tusenhövdad publik hade på lördagskvällen vandrat upp till Rådhusplanen där den högtidliga invigningen av årets DM-tävlingar på skidor — Jämtlandsspelens — skulle äga rum. Luften var mild, en fullständig vindstilla rådde och ett flammmande norrsken sprakade på himlapallen, när fältjagarernas musikkar från rådhustrappan lät höra en smattrande fanfar, som förkunnade spelens öppnande. Det var en ståtlig upptakt den tusenhövda människomassan fick bevittna, där den stod skådande upp mot det fasadbelysta rådhuset, på vars terrass ett 30-tal KFUM-scouter paraderade med brinnande facklor.

Festligheten började med en marsch spelad av I. 5:s musikkår under ledning av musikdirektör G. Sundell, varpå Östersundskören med kantor A. Herntz som dirigent sjöng Stenhammars Norrländ. Så följde öppningstalet av generalmajor I. Holmquist, vilken uttryckte sin glädje över att få hälsa spelens deltagare välkomna i en skidans högborg, det jämtländska vinterlandskapet. Men sade tal, det gäller att komma väl förberedd till dessa hårda tävlingar och vi må besinna att utan upoffrande arbete, självtukt och brinnande intresse när man ej de stora resultat på idrottsbanan. Skidans elitmän skola genom sitt föredöme på sitt sätt göra propaganda för skidsporten. Ej ha vi så många av vårt lands främsta skidstjärnor inom Jämtland och Härjedalen, men vi ha ett folk som älskar att vistas ute i naturen med skidan på fot, som förstår det betydelsefulla av ett härdant friluftsliv, och detta är innerst det viktigaste av allt. Generalen uttalade slutligen den förhoppning att de kommande dagarna skulle bjuda på hårda strider mellan frimodigt kämpande skidlöpare och förklarade Jämtlandsspelens 1938 öppnade.

Musikkåren och marskören utförde därefter gemensamt Jämtlandssången, varpå den korta men anslående högtidligheten avslutades med

Skidåkare!

Den populära TÄVLINGS-MÖSSAN i vitt och blått

